

การติดต่อธุรกิจกับชาวญี่ปุ่น

ช่องว่างในการสื่อสารที่เกิดจากความแตกต่างด้านภาษา

ไวยากรณ์ การเลือกใช้คำ และการออกเสียง

วิศวกรฝ่ายการตลาดอุปกรณ์เทคนิคชาวอเมริกันพยายามหาทางแก้ปัญหากับผู้จัดการฝ่ายขายชาวญี่ปุ่น แต่กลับถูกดูถูกอย่างแรง เมื่อผู้จัดการชาวญี่ปุ่นคนนั้นพูดว่า “ผมว่าวิศวกรของคุณมีข้อจำกัด” (I think your engineers are limited.” สิ่งที่เขาต้องการพูดคือ “คุณมีวิศวกรไม่มากพอในกลุ่ม” (You don’t have many engineers in your group.)

ซึ่งเป็นการแสดงความเห็นใจที่วิศวกรอเมริกันคนนั้นขาดคนทำงาน

ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นจากไวยากรณ์หรือการใช้คำเช่นนี้มักจะสร้างความเข้าใจผิดหรือความสับสนขึ้นได้ สำหรับตัวอย่างอื่นๆ ที่เคยเกิดขึ้นมีดังนี้

“I will be in Kuala Lumpur by July 15th.”

คนญี่ปุ่นมักจะสับสนระหว่างคำว่า by และ until ถ้าผู้พูดต้องการจะพูดว่า “ผมจะอยู่ที่กัวลาลัมเปอร์จนถึงวันที่ 15 กรกฎาคม” (I will be in Kuala Lumpur until July 15th.) จะเกิดการสื่อความหมายเรื่องวันที่ผิดทันที คำบุรพบทเป็นเรื่องยากที่จะเข้าใจ ดังนั้นหากเกิดสงสัยขอให้สอบถามให้กระจ่าง

“I am confusing.”

คนญี่ปุ่นมักจะใช้รูปแบบการเติม -ed และ -ing เพื่อเปลี่ยนคำกริยาเป็นคำคุณศัพท์ผิดๆ ถูกๆ

“They stopped to talk.”

คำกริยาเติม ing (Gerund) เช่น talking และคำกริยามี to (Infinitive) เช่น to talk มักจะใช้ผิดกันบ่อยๆ และอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้ถ้าผู้พูดต้องการหมายถึง “They stopped talking.”

“I am difficult to understand.”

ประธานของประโยคบางครั้งก็ไม่ถูกต้องหรือขาดหายไป ในกรณีนี้ผู้พูดต้องการจะบอกว่า “It is difficult for me to understand.” ภาษาญี่ปุ่นมักจะละประธานของประโยคไว้ เนื่องจากผู้พูดคาดว่าผู้ฟังคงเข้าใจอยู่แล้วว่า อะไรคือประธานของประโยค

เสียงหนัก (Stress)

พยางค์ในภาษาญี่ปุ่นจะออกเสียงโดยใช้ระดับเสียงเท่ากันหมด

ในขณะที่การออกเสียงพยางค์ในภาษาอังกฤษมีทั้งเสียงหนักและเสียงเบา เมื่อมีการจัดการแข่งขันโอลิมปิกที่นาโกโนในปี 2541

คนทั้งโลกจึงได้รู้ว่าคำว่านาโกโน ไม่ได้อ่านว่า นาโกโน เมื่อคนญี่ปุ่นพูดภาษาอังกฤษ เขาจะลงเสียงหนักผิดๆ ที่ ซึ่งอาจสร้างความสับสนได้

โดยเฉพาะเมื่อพูดรวมกับสระและพยัญชนะ ตัวอย่างเช่นคำว่า “agree” บางครั้งจะออกเสียงคล้ายกับคำว่า “ugly” เมื่อลงเสียงหนักพิคที่ชาวต่างชาติอาจจะรู้สึกว่าคุณญี่ปุ่นอยากหลบหน้าไปให้ไกลเมื่อเขาคิดว่าคนญี่ปุ่นพูดว่า “I ugly.”

ภาษาพูด VS ภาษาเขียน

การเรียนภาษาอังกฤษในญี่ปุ่นแบบเดิมจะเน้นที่การอ่าน เขียน และเข้าใจไวยากรณ์ จึงทำให้คนญี่ปุ่นออกเสียงคำภาษาอังกฤษตามตัวสะกด เช่น “vitamin” จะออกเสียงว่า bee-ta-meen

“Katakana Eigo”

ภาษาญี่ปุ่นมีเสียงสระอยู่ 5 เสียง ไม่มากเท่าในภาษาอังกฤษซึ่งมีเสียงสระถึง 15 เสียง นอกจากนั้นพยัญชนะบางตัว เช่น v ยังไม่มีอีกด้วย และส่วนใหญ่เสียงสระจะต้องมีพยัญชนะตามเสมอ ไม่มีเสียงสระเดี่ยวๆ ดังนั้นเมื่อคนญี่ปุ่นพูดภาษาอังกฤษ ผลที่ได้บางครั้งก็คือสิ่งที่เราเรียกว่า katakana eigo หรือภาษาอังกฤษที่ออกเสียงโดยพ่วงอักขระของคนญี่ปุ่นต่อท้ายคำที่แตกต่างกันในภาษาอังกฤษจึงมีเสียงแทบจะเหมือนกัน มีความแตกต่างแค่ความยาวของเสียงสระเท่านั้น เช่น

- คำว่า “first” และ “fast” อาจจะออกเสียงเป็น fa-su-to ทั้งคู่
- คำว่า “bus” และ “bath” อาจจะออกเสียงเป็น ba-su

ข้อแนะนำสำหรับนักธุรกิจชาวต่างประเทศ

- เรียนรู้จากประสบการณ์และสร้างความคุ้นเคยกับข้อผิดพลาดที่เกิดจากการใช้ภาษาอังกฤษของคนญี่ปุ่น
- ถ้าเพื่อนนักธุรกิจชาวญี่ปุ่นของคุณพูดว่า “I will be in Penang by July 15th.” ขอให้ ระบุวันกับเขาให้ชัดเจนหรือถามกลับไปที่ว่า “So you will arrive on July 15th?” หรือ “What day will you return to Japan?”
- การคุ้นเคยกับระบบการออกเสียงในภาษาญี่ปุ่นจะช่วยให้ นักธุรกิจชาวต่างชาติเข้าใจ katakana eigo
 - แทนที่จะให้ความสนใจกับคำที่ไม่คุ้นหู ซึ่งอาจเกิดจากการออกเสียงผิด ขอให้นึกถึงความหมายโดยรวมของคำหรือประโยคที่พูดออกมา เพื่อจะได้ตีความสิ่งที่คนญี่ปุ่นพูดได้อย่างถูกต้อง